

ՔԱՐՈՁԽՈՍԱԿԱՆ

Տ. ԻՍԱՀԱԿ ԱՔԵՂԱ ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՁԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ԹԱԴԵՈՍ ԵՎ ԲԱՐԴՈՒՂԻՄԵՈՍ ԱՌԱՔՅԱԼՆԵՐԻ ՏՈՆԻՆ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(2 դեկտեմբերի 2006 թ.)

«Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն»:

*«Եվ երբ գնաք, քարոզեցէ՛ք և ասացէ՛ք.
«Երկնքի արքայութիւնը մոտեցել է»»:*

(Մատթ. Ժ 7)

Սիրելի՛ հավատացյալներ,

Քիչ առաջ ավետարանական ընթերցվածից կարդացվեցին այս խոսքերը:

Քրիստոս տասներկուսին ընտրելուց հետո, նախապատրաստում է նրանց թեև երկու-երկու, սակայն առանձին շրջելու, որպէսզի փոխարինաբար միմյանց օգնական և պաշտպան լինեն: Առաքյալներին տրված պաշտոնը երկու կարևոր դերակատարություն ունէր՝ քարոզություն և բժշկություն: Սակայն Քրիստոս բավարար չհամարեց առաքյալներին միայն պաշտոն տալ, այլ նրանց համար ընդարձակ հրամաններ սահմանեց, ծառայելու պայմաններ, ինչպէս նաև խրատական հորդորներ տվեց, այդ թվում. *«Եվ երբ գնաք, քարոզեցէ՛ք և ասացէ՛ք. «Երկնքի արքայութիւնը մոտեցել է»»:* Հետաքրքրական է, որ նույն այս խոսքերով Հովհաննէս Մկրտիչն է սկսում իր քարոզությունը. *«Ապաշխարեցեք, որովհետև երկնքի արքայութիւնը մոտեցել է»* (Մատթ. Գ 2):

Նույն այս խոսքերով մեր Տեր Հիսուս Քրիստոս է սկսում իր քարոզությունը: Այս խոսքերը կարող են ողջ Ավետարանի համար որպէս բնաբան ծառայել: Քրիստոսի աշակերտներն ամենից ավելի հաճախ էին լսել այս պատգամը և, հետևապէս, ըստ ամենայնի էին հասկանում այս խոսքերի խորքն ու բովանդակությունը. *«Քրիստոս վերջնականապէս հաստատելով իր արքայությունը, նրա տարածումը ևս հանձնեց Իր առաքյալներին, ... Տերը ոչ թէ աշխարհի միայն մեկ մասի համար եկավ, այլ՝ աշխարհի բոլոր մասերի համար: Մի մասին բժշկեց, որպէսզի մեկ մասի միջոցով բոլոր մասերը սովորեն գնալ նույն բժշկի մոտ»* (տե՛ս Ա Կորնթ. ԺԴ 23), ասում է Եղիշե պատմիչը (հմմտ. Ա Տեր-Միքելյան, էջ 227, 235): Եվ սա, ի թիվս այլ առաքյալների, գիտակցում էին նաև Ս. Թադէոս և Ս. Բարդուղիմէոս առաքյալները, ովքեր *«հաստատուն վեմի»* վրա հիմնվելով՝ *«ճշմարիտ»* հաստատեցին Աստծո և մարդու հարաբերությունը՝ ձեռնադրելով եպիսկոպոսներ, քահանաներ ու սարկավագներ՝ նրանց հանձնելով հայ հավատացյալի հովվությունը:

Հայոց Եկեղեցին այնուհետև սկսեց գործնալ, ընդլայնվել, և մարդիկ փրկություն և քրիստոնեական դաստիարակություն գտան Քրիստոսի սպասավորների հոգատարությամբ: Ամենքը ճանաչում էին իրենց իշխանության սահմանը, և այս ամենը կարգավորում էին իրենք՝ առաքյալները, գործով ու քարոզությամբ: Այսօր, սակայն, սիրելի՛ հավատացյալներ, ինչպէս և առաքյալների ժամանակ, Եկեղեցուն շարունակում են սպառնալ զանազան բացասական ուղղություններ, մոլորություններ և ամեն տեսակ աշխարհային ազդեցություններ, որոնք քարոզողները ո՛չ միայն չեն ուզում

խրատվել, այլև իրենք են փորձում ավետարանական խոսքը ծառայեցնել իրենց սեփական շահին: «Եթե նույնիսկ երկնքից մի հրեշտակ ավետարանի ձեզ ավելին, քան այն, որ մենք ավետարանեցինք, նգովյալ լինի» (հմմտ. Գաղտ. Ա 8-9):

Սա՛ է եղել առաքյալների քարոզության անխախտ նշանաբանն ու սկզբունքը: Մարդկության պատմության ընթացքին միշտ էլ անհատներ, չար ուժեր ու պետություններ «փափագ» են ունեցել արձակելու և ջլատելու Քրիստոսի Եկեղեցին, բայց Քրիստոսի Եկեղեցին միշտ էլ հաղթանակած է դուրս եկել՝ հաստատ մնալով հավատի մեջ և պատվիրելով. «Զգու՛յշ եղեք, չլինի թե մեկը ձեզ գրավի ճարտարամտությամբ և սնոտի խաբեբայությամբ. դրանք մարդկային ավանդության և բնության տարերային ուժերի վրա են հիմնված և ոչ թե Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ վարդապետության» (տե՛ս Կող. Բ 6-10, Գաղտ. Ե 10):

Սիրելի՛ հավատացյալներ, մեր սրբազան նախնիք՝ Սուրբ Հայրերն ու նահատակներն իրենց կյանքն են տվել հանուն մեր Եկեղեցու և գոհացել են Աստծուց՝ հուզավառվելով բարի նախանձի մեջ, ինչպես որ առաքյալները Սուրբ Հոգու էջքի ժամանակ և ինչպես որ աստվածային վեմի վրա դրված հիմքն ու կառուցված եկեղեցին է տաճար, այդպես էլ ամենքդ, քանզի մեր հավատքի զորագլուխը մեկն է՝ Քրիստոս, որով ամենքս մի ենք: Եվ ինչպես որ Աստծո տաճարն է ծառայում մեկ հիմնական նպատակի, այն է՝ աղոթքի, հաղորդակցության, շնորհագործության, այնպես էլ մենք՝ ի շինություն Քրիստոսի մարմնի:

Սիրելի՛ հավատացյալներ, այսօր Ս. Թադեոս և Ս. Բարդուղիմեոս առաքյալների՝ մեր Եկեղեցու քահանայապետությունը հիմնադրած առաջին լուսավորիչների հիշատակության օրն է: «Ահավասիկ, ես կուղարկեմ բազում ձկնորսների,- ասում է Տերը,- և նրանք կորսան բոլոր լեռների, ժայռերի ու բլուրների վրա» (հմմտ. Երեմ. ԺԶ 16):

Այսօրինակ ձկնորսներից Հայաստան աշխարհին ու հայ ժողովրդին Տիրոջ կամքով բաժին են ընկել Ս. Թադեոսն ու Ս. Բարդուղիմեոսը: Հետևապես, այսօր աղոթքի օր է և ուխտի օր, Եկեղեցու Հայրապետների և վարդապետների հիշատակության օր, սրբերի, մարտիրոսների ու նահատակների, ովքեր իրենց կյանքով ու արյունով քավեցին իրենց մեղքերը և այժմ էլ երկնքից բարեխոս են մեզ համար՝ վավեր ու բովանդակ մտքով: Եվ մեր պատգամն է, որ յուրաքանչյուր զորացնի իր հավատքը հանդեպ մարդիկ և հանդեպ Աստված: Ինչպես որ մի մարմնի մեջ բազում անդամներ ունենք, և յուրաքանչյուրն իր գործն է կատարում, այնպես էլ մենք՝ շատերս մեկ մարմին ենք Քրիստոսով և ունենք տարբեր շնորհներ, և եթե որևէ անդամ ցավ է զգում, նրա հետ ցավ են զգում բոլոր անդամները, և եթե փառավորվում է, նրա հետ ուրախանում են բոլոր անդամները (հմմտ Ա Կոռնթ. ԺԲ 26):

Սիրելիներ, Աստված թող մշտապես խաղաղության մեջ պահի Առաքելական մեր Մայր Եկեղեցին և թող Ս. Թադեոս և Ս. Բարդուղիմեոս առաքյալների քարոզությամբ և մեր Հայրերի նահատակությամբ նվիրականացած մեր երկիրը պտղաբեր լինի յուր քաջարի զավակներով՝ ի շինություն Եկեղեցվույս, ի բարօրություն ազգիս հայոց և ի փառս Աստծո, Որին փառք հավիտյանս. Ամեն: